

[Indenrigsministeren]

der ikke er nogen deponeringsordning for 1989, skyldes det, at vi har en klar tiltro til, at kommunerne vil være i stand til at leve op til en aftale, som Kommunernes Landsforening har indgået på deres vegne. For 1988 må vi konstatere, at der er en forventet overskridelse af denne ramme, altså en forventet overskridelse af det niveau for det samlede ressourceforbrug, som var en frivillig aftale mellem den tidligere regering og Kommunernes Landsforening.

Der er altså ikke tale om, at man for 1988 efterlever det frivillige rammegrundlag, som var indgået med den daværende regering. Derfor mener jeg ikke, at det er et rigtigt signal at sende. Også med den viden, at deponeringsordningen for 1988 er en kendt baggrund for den aftale, der er indgået for 1989, mener jeg, at det ville være helt forkert nu at ændre på disse forudsætninger.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg synes, ministeren slipper for nemt om ved det. Jeg talte ikke historisk, jeg talte om dagen i dag, den 2. november, hvor 10 måneder af 1988 er gået.

Hvis ministeren på et eller andet tidspunkt her lige før jul eller lige efter jul må konstatere, som alle andre må konstatere, at 1988 er gået, deponeringsordningen har haft den virkning, den har kunnet have i 1988, den kan ikke have flere virkninger på det forgangne år, for det er væk, er der så grund til at forlange, at de deponeringspenge skal indbetales? De har gjort deres nytte, hvis ministeren mener, at det er til nytte. Er der så grund til at forlange, at de skal indbetales? Hvis ministeren forlanger, at de skal indbetales, så må det være, fordi ministeren mener, at de i kommunernes hænder er farlige – af en eller anden grund. Og hvis man har tillid til kommunerne, kan man vel lave en aftale, der sikrer, at de ikke bliver »farlige«, i ministerens sprogbrug.

Kan man ikke det? Men det vender vi tilbage til, minister.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Nu skal man vel ikke især klandre kommunerne, men jeg mener, at penge kan være farlige i alles hænder. Der er bare én væsentlig ting: I de forudsætninger for hele aftalen og de opstillinger, der er udarbejdet om ressourcemulighe-

der og forbrugsmuligheder også i den kommunale verden, indgik den viden, at der forventeligt skulle deponeres et betragteligt beløb for 1988. Det er en viden, som regeringen har, og det er en viden, som Kommunernes Landsforening har. Og det er en del af baggrunden for, hvordan rammen så skulle se ud for 1989, hvordan man egentlig skulle tolke de forbrugsmuligheder, som kommunerne står over for. Og det er vel forståeligt for alle.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Men jeg går ud fra, at ministeren er enig med mig i, at Kommunernes Landsforening aldrig har tiltrådt, at der er en deponeringsordning. Heller ikke for 1988. De har måttet tage til efterretning, at det vil ministeren. Men det er ikke et ønske eller noget, man har tiltrådt.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Der er aftalt en frivillig ramme for 1988 mellem Kommunernes Landsforening og regeringen, og det er rigtigt, at Kommunernes Landsforening tog til efterretning, at hvis det ikke lykkedes kommunerne i almindelighed, og det vil sige under ét, at leve op til aftalen, så ville der blive tale om deponering.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 74:

Forslag til lov om valg af danske repræsentanter til Europa-Parlamentet (De Europæiske Fællesskabers Forsamling).

af indenrigsministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 26/10 88).